

JESUSEN BIOTZ DONETIARI

KONSAGRAZIOZKO EGINTZA.

¡O Jesus! Nik konsagratzen dizut nere biotza; zure Biotzean paratu ezazu. Zure biotzean nai det asnasatu, eta zure Biotzagatik nai det maitatu: zure Biotzean bizi nai det munduak ez nauela ezagutzen eta Zuk bakarrik ezagututzen nazula; Biotz orretatik aterako ditut amorioaren berotasunak zeñak desegin bear duten nere amorioa; Biotz orretan arkituko ditut indarra argia, alaitasuna eta egi-azko poza. Orrek animatuko nau, nagi eta indargabe arkitzen naitzen; poztuko nau, triste arkitzean, eta sosegatu eta sendotuko nau, eziñegonik eta nasturik arkitzen badet nere burua.

¡O Jesusen Biotza! Izan bedi nere biotza zure amorioaren aldare bat; egin zazu nere mingañoak azaldu dezala zure ontasuna; nere begiak dagoztela beti zure zauriai begira; nere espirituak iduki ditzala gogoan zure doai adoragarriak; nere memoriak gorde dezala betiko zure urrikien oroitze baliotsua, eta denak eman dezala aditzera nigan Zureganako amorioa, nere biotza idukitzen detalarik beti prest Zuregatik egiteko sakrifizio guziak.

¡O Mariaren biotza, maitagarriena, kupidagarriena, biotz guzietan urrikariena Jesusen Biotzaren ondoren! aurkeztu zaiozu zur Semearenari gure konsagrazioa, gure amorioa eta gure asmoa. Ala bigunduko da gure miserietaz; ala libratuko gaitu oetatik, ta zu ¡o Jesusen Ama! lurtean gure laguntzalle izan ondoren, izango zera gure Erregiña Zeruan. Ala izan bedi.

ORAZIOA.¹

Diosal egiten dizut, Jesusen Biotz chit Sagradun, betiko bizitzaren urjaiotza bizia eta biziemallea; Jaungoikotasunaren kaltegabeko ondasuna; Jaungoikozko amorioaren labe piztua; Zu zera nere atsedan tokia eta nere iges lekua. ¡O nere Jainkozko Salbatzallea! piztu ezazu nere biotza zurea dena beti piztua daukan amorio gartuarekin; isuri itzatzu nere biotzean zure biotzetik jaiotzen dan esanez-

(1) Santa Jetrudisek egunoro egiten zuen orazio au,

kisunezko doaiak, eta egon erazi ezazu alako moduan uniturik nere biotza Zurearekin, ezik zure borondatea izan dedilla nerea, eta nere borondatea zurearen berdiña, bada emendik aurrera nai det nere maitasun eta eginbide guziak izan ditezela zure borondate santuaren araberan. Ala izan bedi.

DESPEIDA.

Agur, Biotz zabaldua, bizileku santua eta gozoa; Agur, nere bizitzako Jesus, eman zaidazu zure bendizioa.

Agur, zure pasioko gurutzeaz kargatutako Biotza. Agur, nere bizitzako Jesus, eman zaidazu zure bendizioa.

Agur, gure aztuera eta trazioz zistatutako Biotza. Agur, nere bizitzako Jesus, eman zaidazu zure bendizioa.

Agur, maite maitagarria, nere biotzaren jabea. Agur nere bizitzako Jesus, eman zaidazu zure bendizioa.

EUSKALDUN BAT.

EPISODIO DE UN BASCONGADO.

Corría el año de 184..... de la era Cristiana. Euskaria, nuestra amadísimas Euskaria, estaba preludiando en el concierto fúnebre del porvenir de los países el fatal desenlace de la ley de Julio.

Aún los humeantes vapores de la sangre vertida en la civil lucha, eran estorbo á las vías respiratorias agitadas del cansado viandante, y allende el Ebro, españoles, bien fanatizados por la idea de una igualdad quimérica ó dominados por ruin envidia, conjuraban contra la ley más igualitaria contra la ley, verdadera emanacion de la ley natural, de la ley Divina, la ley de nuestros Fueros, cuando el protagonista del episodio que nos ocupa viajaba *pedibus andando*, por países que indudablemente no eran los bañados por el Cantábrico.

Las causas que arrojáran á este prohombre del pueblo de sus pátrios lares, tal vez él mismo nos las haya dejado escritas, inmortalizando las palabras trasmisoras por la perfecta ritma que de ellas hizo.

Pero por sí no lo recordamos en este momento, ó por sí, por demasiado sabido, no lo queremos decir, vayamos al asunto.